

Restes dels naufragis romans de Tarifa.

Prop de l'antiga ciutat àrab de Yazira Tarif, s'estén fins a la vora un dens bosc de pins que troba continuïtat davall el mar, on creix este altre bosc, ocult i submergit.

En l'estratègica zona de l'estret de Gibraltar es troba la Punta de Tarifa, el lloc més meridional de la Península Ibèrica. Ací es localitza la divisòria entre les aigües del Mar Mediterrani i les de l'Oceà Atlàntic.

A pesar que en la zona es produïxen forts corrents, les laminàries del gènere *Saccorhyza* es mantenen vives i ancorades a les roques.

Estes algues terroses pertanyen a una espècie poc freqüent que pot aconseguir els dos metres de longitud. L'estípic i la làmina es perden a la tardor i es regeneren a la primavera següent.

Com tots els boscos, este també té habitants misteriosos, criatures que pareixen eixides de la imaginació.

La ratlla mosaic s'anomena així pel curiós disseny de la seua pell, que li permet passar desapercebuda.

Viu en els clars d'arena que queden entre les algues i té hàbits nocturns.

Les profunditats d'este bosc, els seus fons d'arena, tanquen encara altres secrets i llegendes.

Les algues laminàries han trobat ací un curiós suport rígid sobre el qual implantar-se: centenars d'àmfores de ceràmiques escampades pel fons, l'antiga mercaderia d'un vaixell, afonat i oblidat fa segles.

Les restes són freqüents en estes costes perquè el tràfic marítim ha sigut intens des de l'Antiguitat.

La ciutat romana de Baelo Claudia va ser fundada a final del segle II a.C. a l'oest de la cala de Bolonya.

Com estava emmarcada cap a l'interior per l'arc muntanyós de les Serres de la Plata i Sant Bartomeu, el mar va constituir el seu principal mitjà de comunicació, a més de la seua font de riquesa.

La pesca de la tonyina i l'elaboració de saladures i conserves de peix es van convertir en objecte d'un intens comerç amb el nord d'Àfrica.

A pesar dels devastadors efectes d'un sisme submarí en el segle II, Baelo Claudia va continuar activa fins al segle VII.

Les restes dels naufragis, empremtes d'aquella intensa activitat marítima i comercial, continuen sent víctimes de l'ambició humana. El que el mar ha conservat durant centenars d'anys desapareix en pocs mesos a les mans dels espoliadors, autèntics lladres de la història de la humanitat.